

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. S.**, bytem Ch., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5**, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ Praha**), v řízení o žalobě ze dne 18.7.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 14.6.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ČSSZ Praha ze dne 14.6.2011 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ Praha ze dne 14.6.2011, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 18.3.2011, kterým žalobci odňala od 18.4.2011 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku ČSSZ ze dne 23.2.2011 již není žalobce invalidní, protože jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30%. (*V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.3.2011 žalovaná uvedla, že podle posudku ČSSZ-lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice, ze dne 23.2.2011 již není žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30%.*)

V napadeném *rozhodnutí ze dne 14.6.2011* uvedla žalovaná v rozsáhlém odůvodnění mimo jiné, že v námitkách ze dne 31.3.2011 žalobce nesouhlasil s odnětím invalidního důchodu pro neúplně zjištěný skutkový stav a nesprávná skutková zjištění, dle něho také

nebylo postupováno podle posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, a žádal zrušení rozhodnutí. Napadené rozhodnutí žalovaná přezkoumala v plném rozsahu a novým posudkem o invaliditě ze dne 18.5.2011 (vypracovaného lékařem ČSSZ), jímž byl zdravotní stav posouzen komplexně, bylo zjištěno, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 12 b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (*dále jen vyhláška*), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20-30%, když míra poklesu byla stanovena na horní hranici rozmezí, tj. 30% a její výše nebyla změněna ve smyslu § 3 citované vyhlášky. Lékař ČSSZ (*pracoviště v Plzni*) vyslovil souhlas s posouzením zdravotního stavu ze dne 23.2.2011 (lékařem ČSSZ *pracoviště České Budějovice*) a funkční postižení hodnotil též jako deformitu jednostrannou, kde není narušený stereotyp chůze a není doložena potřeba kompenzační pomůcky, je uvedena senzitivní léze n.plantaris lat. vlevo; vzhledem k dělnické profesi byla zvolena horní hranice vymezeného rozpětí. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu žalobce činil pokles jeho pracovní schopnosti 30%, nebyly splněny podmínky pro trvání invalidity dle § 39 odst. 1 zákona, proto byly námitky shledány jako nedůvodné.

Žalobce v žalobě a dalších podáních mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím a navrhl jeho zrušení, neboť nebylo přihlédnuto k posudkům vypracovaným odbornými lékaři, nebyly provedeny navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, strana žalovaná dospěla na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, takže rozhodnutí spočívá na nesprávném lékařském a právním posouzení věci; žalovaná porušila zásadu nucené práce, nedostatečně a chybně poučuje.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 24.8.2011 navrhla vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo *komise*) a poukázala na to, že pro prvoinstanční rozhodnutí ze dne 18.3.2011 nebyl vyžádán posudek příslušné OSSZ (*okresní správa sociálního zabezpečení*), ale podkladem byl posudek LPS (*lékařská posudková služba*) ze dne 23.2.2011, pracoviště pro námitkové řízení, vypracovaný pro potřeby vydání rozhodnutí 2. stupně. Použití posudku tohoto věcně nepřislušného posudkového orgánu však bylo zhojeno při vydání napadeného rozhodnutí, kdy podkladem pro něj byl posudek již příslušné LPS, pracoviště pro námitkové řízení, z 18.5.2011. Dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, žalovaná ve věci znovu rozhodne.

Z obsahu *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* bylo mimo jiné zjištěno, že s žalobcem byla sepsána žádost o plný invalidní důchod na Okresní správě sociálního zabezpečení (*dále jen OSSZ*) v Domažlicích dne 11.8.2009, která je vlastnoručně podepsaná žalobcem a obsahuje celkem 3 stránky. Založena jsou i rozhodnutí žalované ze dne 14.6.2011 (*napadené v tomto řízení*) i ze dne 3.3.2011, o němž je vedeno řízení u zdejšího soudu pod sp. zn. 16Ad 31/2011. Rovněž jsou založeny stejnopisy či kopie posudku o invaliditě, např. ze dne 23.2.2011, 18.5.2011 a také námitky žalobce proti rozhodnutí ze dne 4.3.2010, jímž mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu 1. stupně, sepsané dne 12.3.2010 na OSSZ Domažlice.

Z vyžádaného *posudkového spisu vedeného ohledně žalobce OSSZ Domažlice* (založen ve spise zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 31/2011) soud zjistil ze založeného *záznamu o*

jednání OSSZ ze dne 19.11.2009, že jím byl žalobce *uznán částečně invalidním s datem vzniku 26.10.2009*, kdy jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV, oddíl H, položka 60 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., tj. 35% a míra poklesu schopnosti pracovní činnosti nebyla změněna ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky. V založeném doplnění posudku (ze dne 4.5.2010) o invaliditě ze dne 23.2.2011 (ČSSZ – lékařská a posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení České Budějovice) je uvedeno, že do 31.12.2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV, oddíl H, položce 60, písm. b) přílohy č.2 vyhl. č. 284/1995 Sb., tj. 30%, které nebyly zvýšeny ve smyslu § 6 této vyhlášky a k datu vydaného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, položce 12b) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30% a tato ve smyslu § 3, 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 18.5.2011 (ČSSZ – lékařská a posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení Plzeň) vyplývá, že žalobce *nebyl uznán plně ani částečně invalidní* do 31.12.2009, kdy jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV, oddíl H, položky 60, písm. b) přílohy č.2 vyhl. č. 284/1995 Sb., tj. 30% a tato míra poklesu ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna; od 1.1.2010 bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B položka 12b) přílohy k vyhlášce, pro něj se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3, 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

S ohledem na to, že u zdejšího soudu probíhala opakovaně řízení o žalobách podaných žalobcem proti rozhodnutím žalované o invalidním důchodu (*současně je vedeno řízení pod sp. zn. 16Ad 31/2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.3.2011, předtím bylo vedeno pod sp. zn. 16Ad 46/2010 řízení proti rozhodnutí žalované ze dne 25.5.2010 ve znění pravomocných usnesení ze dne 11. a 24.6.2010, kdy bylo napadené rozhodnutí rozsudkem ze dne 30.11.2010 zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení – soud ale nezkoumal zdravotní stav žalobce vyžádáním posudku PK MPSV*), soud proto rozhodl i v zájmu žalobce nejprve zajistit objektivní posouzení jeho zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě k rozhodnému datu, ač si byl vědom nedostatků napadeného rozhodnutí ze dne 14.6.2011.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 29.11.2011, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku a usnesení o opravě vady posudku ze dne 12.12.2011 soud mimo jiné zjistil, že v době ***od 26.10.2009 do 31.12.2009 žalobce nebyl plně ani částečně invalidní***, když hodnocení jeho zdravotního stavu odpovídalo spíše kapitole XV, oddíl H, položka 62 písm. b), tj. ztuhnutí dolního hlezenního kloubu v nepříznivém postavení (15-25%) a tato míra poklesu byla zvýšena o 5% s využitím § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky vzhledem k náročnosti profese, takže celková míra činí 30%; ***v době od 1.1.2010 do 3.3.2011 žalobce nebyl invalidní a stejně tak nebyl invalidní v době***

4.3.2011 do 14.6.2011, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, když komise hodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly XV, oddíl B, položka 11 přílohy k vyhlášce, tj. 20% a s navýšením dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10%, tedy celkem 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je těžké postižení levého dolního hlezenného kloubu, středně těžké funkční postižení levého horního hlezenného kloubu, a středně těžké postižení levého Chopartova kloubu jako následek tříštivé zlomeniny levé kosti patní 12/2004 léčené osteosyntesou, posttraumatická lese n.plant.lat.sin. Pro toto postižení není žalobce schopen práce s přetěžováním dolních končetin a s nošením těžkých břemen, v nepříznivých klimatických podmínkách, práce spojené s dlouhou chůzí v nerovném terénu; je schopen práce lehké až středně těžké v suchu a teple. PK MPSV zhodnotila kompletní zdravotní dokumentaci od roku 2008 a vycházela dále z vlastního vyšetření. *Hodnocení OSSZ v Domažlicích ze dne 19.11.2009*, kdy bylo rozhodující postižení žalobce hodnoceno dle kapitoly XV., odd. H, položka 60, písmeno b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena 35% *považuje komise za nadhodnocené*. Volená položka 60 písmeno b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. (stav po zlomenině patní kosti) výše uvedené kapitoly a oddílu se jeví jako ne zcela vhodná vzhledem k tomu, že v době projednání byl již 5 let po úrazu a bylo tedy třeba vycházet již z funkčního dopadu úrazu s využitím položek 61 (*ztuhnutí horního hlezenného kloubu*), 62 (*ztuhnutí dolního hlezenného kloubu*) a 63 (*ztuhnutí horního a dolního hlezenného kloubu*). Položku 60 je vhodnější využít k hodnocení v těsnější návaznosti po úrazu např. při projednávání invalidity po vyčerpání podpůrné doby. Takto byla koncipována i jednotlivá písmena u položky 60 - písmeno a) stav po zlomenině patní kosti dobře zhojené, písm. b) zhojené s těžkou poruchou statiky. Hodnocení vycházelo z nálezu MUDr. Š. ze dne 26.10.2009, kde podle funkčního dopadu se jedná o postižení dolního hlezenného kloubu, horní hlezenný kloub není hodnocen. Hodnocení by tedy odpovídalo spíše kapitole XV., odd. H, položka 62, písmeno b), tj. ztuhnutí dolního hlezenného kloubu v nepříznivém postavení s využitím § 6 odstavce 4 a 5 výše citované vyhlášky s provedením navýšení o 5% vzhledem k náročnosti profese. Komise volila 5% navýšení proto, že žalobce vzhledem k věku byl schopen rekvalifikace na práci bez významného přetěžování DK. *Takto lze hodnocení PK MPSV provést především vzhledem k časovému odstupu od úrazu proto, že je již dostatečně známý funkční dopad postižení a lze jej přímo v komisi dostatečně verifikovat vzhledem k přítomnosti ortopeda, tuto možnost posuzující lékař OSSZ neměl*. Dále PK MPSV zhodnotila funkční dopad postižení žalobce od 1.1.2010 do 3.3.2011 a 14.6.2011 na základě zhodnocení dokumentace doložené v tomto období a na základě vlastního šetření. Komise hodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly XV, oddílu B, položka 11 (*ztuhnutí nebo omezení pohybu v hlezenném kloubu*) přílohy k vyhlášce na horní hranici daného rozmezí /10-20%/, tj. 20% a dále navýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% se zohledněním profese žalobce, ale především ke skutečnosti, že v důsledku dlouhodobého přetěžování dolních končetin ve srovnání s nálezy z roku 2009 dochází k postupné progresi funkčního dopadu postižení v tom smyslu, že nyní se jedná již o těžké postižení dolního hlezenného kloubu se středně těžkým postižením levého hlezenného kloubu a středně těžké postižení levého Chopartova kloubu s narušením stereotypu chůze. Oproti řízení o námitkách komise nehodnotila dle položky 12b citované vyhlášky, neboť se nejedná na základě vlastního vyšetření v komisi o deformity nohy nebo prstů nohy. *V časovém hodnocení od 3.3.2011 do 14.6.2011 dle doložené dokumentace k významným změnám funkčního dopadu postižení u žalobce nedošlo, proto k datu 3.3.2011 i k datu 14.6.2011 hodnotila PK MPSV funkční dopad stejně a to dle výše uvedené kapitoly XV, oddíl*

B, položka 11 přílohy k vyhlášce, to je 20% s navýšením dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10%, tedy celkově 30% míry poklesu pracovní schopnosti.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Podle § 39 odst. 1 uvedeného zákona **ve znění platném do 31.12.2009** je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Dle § 43 zákona **ve znění platném do 31.12.2009** má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst. 1 věta první zákona **ve znění platném do 31.12.2009** je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Dle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k*

dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV.

Při ústním jednání dne 11.1.2012 žalobce setrval na podané žalobě i na svém přesvědčení, že v tomto řízení se má zohlednit úplně všechno, tedy i utrpěný pracovní úraz; podle něho při posouzení jeho zdravotního stavu posudková komise nepřihlédla k jeho nejvýznamnějším škodám na zdraví, které lze hodnotit více procenty a hodnotila to tím nejmenším ohodnocením jenom z toho důvodu, aby nedostal invalidní důchod. Závěrem žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, protože podle něho nebylo přihlédnuto k předloženým lékařským zprávám, přesvědčil se o tom, že se k nim nepřihlíží. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise ze dne 29.11.2011, kdy žalobce nebyl uznán částečně ani plně invalidní do 31.12.2009, ani invalidní v žádném stupni po 1.1.2010.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 14.6.2011 je důvodná, avšak nikoli z důvodů namítaných žalobcem. Soud zjistil, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, protože žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.3.2011 o odnětí invalidního důchodu od 18.4.2011 podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona potvrdila, ačkoliv rozhodnutím ze dne 3.3.2011 v prvním výroku námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ číslo I ze dne 4.3.2010 (*zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod*) potvrdila a ve druhém výroku rozhodnutí ČSSZ číslo II ze dne 4.3.2010 (*přiznání částečného invalidního důchodu žalobci od 26.10.2009*) změnila tak, že žádost o částečný invalidní důchod se zamítá pro nesplnění podmínek § 43 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění do 31.12.2009. S ohledem na uvedené tudíž nebyl důvod k odnětí invalidního důchodu (*do 31.12.2009 částečný invalidní důchod*), neboť nedošlo ke změně stupně invalidity, proto když nebyl shledán invalidním, žalobci nevznikl nárok na dávku. Za tohoto stavu ***měla být pouze zastavena výplata tohoto důchodu dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona***, jelikož žalobce nebyl po podání námitek posudkem lékaře ČSSZ ze dne 23.2.2011 uznán plně ani částečně invalidní do 31.12.2009, ani nebyl uznán invalidním od 1.1.2010, neboť míra poklesu soustavné výdělečné činnosti (*od 1.1.2010 míra poklesu pracovní schopnosti*) činila pouze 30%; uvedení § 39 odst. 1 zákona ve výroku rozhodnutí ze dne 18.3.2011 bylo nadbytečné a vlastně i matoucí, protože žalobce podmínky tohoto paragrafu nesplnil, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí; odkaz na posudek ČSSZ ze dne 23.2.2011 provedený v námitkovém řízení po podání námitek žalobce proti rozhodnutí ze dne 4.3.2010 je rovněž nesprávný, jelikož po zjištění, že žalobce není invalidní (před 31.12.2009 i po 1.1.2010) měla být nařízena mimořádná kontrolní lékařská prohlídka a teprve poté, mělo

být rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu v případě neuznání žalobce invalidním. Žalovaná své pochybení sice v podstatě napravila vyžádáním nového posudku po podání námitek žalobce proti rozhodnutí ze dne 18.3.2011 (*původně byl zdravotní stav žalobce posouzen na pracovišti v Českých Budějovicích a poté v Plzni*), avšak danou situaci nevyhodnotila správně. Pochybení žalované spočívá v tom, že *správně měla rozhodnutím ze dne 14.6.2011 změnit rozhodnutí ze dne 18.3.2011* (§ 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), *tak, že se výplata invalidního důchodu zastavuje dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona a nikoli odnímá*. Soud poznamenává, že i když v této věci byl žalobci vyplácen žalovanou invalidní důchod přiznaný od 26.10.2009 na základě nepravomocného rozhodnutí ze dne 4.3.2010, přesto nemusí vracet tyto vyplacené částky.

S ohledem na uvedené soud konstatuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalované, když nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, která je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, zjišťuje soud ex offio. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat. Žalobce sice namítal nesprávnost napadeného rozhodnutí, ale z jiných důvodů. Napadené rozhodnutí žalované není tedy v souladu s ustanovením § 68 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění), kde jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 2 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků. Žalovaná tedy nevyhodnotila správně všechny zjištěné rozhodné skutečnosti. *Soud proto ze shora uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalované ze dne 14.6.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti* (§ 76 odst. 1, § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I.rozsudku. Žalobní body obsažené v žalobě vztahující se k napadenému rozhodnutí neshledal soud důvodnými, protože ani posudkem PK MPSV nebyl žalobce uznán invalidním a částečná invalidita přiznaná dne 19.11.2009 na OSSZ Domažlice od 26.10.2009 byla shledána nadhodnocenou, i přes posudkové zhodnocení žalobcem předloženého znaleckého posudku soudního znalce MUDr. H. (odvětví ortopedie) ze dne 14.2.2011.

Žalovaná tedy v této věci vydá nové rozhodnutí, jímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 56/2011 ze dne 11.1.2012, jehož výrok (a samozřejmě i odůvodnění) bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 14.6.2011.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II.rozsudku*) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 11. ledna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně